29/06/2022

Επίσκοπος Αμαθούντος: Οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος είναι παραδείγματα πραγματικής μετάνοιας

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

“Οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος είναι παραδείγματα πραγματικής μετάνοιας”, η οποία αποτελεί την “μόνη μας ελπίδα αλλά και την θύρα που μας εισάγει στη Βασιλεία του Θεού”. Αυτά υπογράμμισε ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αμαθούντος κ. Νικόλαος στον Πανηγυρικό Πολυαρχιερατικό Εσπερινό του Αποστόλου Παύλου στην Μητρόπολη Βεροίας.

“Αυτή η πραγματική μετάνοια θα αφαιρέσει τα λέπια της αμαρτίας και την μακρά του Θεού ζωής και θα ανοίξει τα μάτια της ψυχής μας και έτσι θα μπορέσουμε να δούμε και να αναγνωρίσουμε τον Χριστό μας ως φως που φωτίζει και καθοδηγεί τη ζωή μας διώχνει τα σκοτάδια της αμαρτίας και ελευθερώνει από τον ακραίο υλισμό και τον ψυχρό ορθολογισμό της εποχής μας αλλά και τον εγωισμό που είναι πηγή και αιτία κάθε πάθους και αμαρτίας”, είπε μεταξύ άλλων ο Θεοφιλέστατος κατά την ομιλία του.

“Να αντλήσουμε πλούτο πνευματικό από το πλούσιο πνευματικό θησαυροφυλάκιο των επιστολών του Αποστόλου Παύλου”

Η χάρις του Αγίου Πνεύματος «ἡμᾶς συνήγαγεν» κατά τον υμνογράφον, εκ διαφόρων χωρών και τοπικών Εκκλησιών, στην Αποστολική Εκκλησία της Βεροίας, κατόπιν ευγενούς και φιλαδέλφου προσκλήσεως του σεβαστού και πεφιλημένου Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, τον οποίο ευχαριστούμε και ευγνωμονούμε εκ βάθους καρδίας, για να συμμετέχουμε όλοι μαζί στις λατρευτικές εκδηλώσεις που ο καταξιωμένος και ευλογημένος θεσμός των Παυλείων μας δίνει κατ’ έτος τη δυνατότητα.

Να τιμήσουμε τον ιδρυτή και προστάτη της τοπικής και όχι μόνο Εκκλησίας Απόστολο των Εθνών Παύλο και να αντλήσουμε πλούτο πνευματικό από το πλούσιο πνευματικό θησαυροφυλάκιο των επιστολών του μέσα στην πνευματική πτωχεία της ζωής μας.

Να αντλήσουμε ύδωρ ζων ώστε να ξεδιψάσουμε την πνευματική δίψα και να δροσιστούμε από τον καύσωνα των ποικίλων πειρασμών και δυσκολιών που ταλαιπωρούν τον κόσμο ολόκληρο. Να βρούμε σανίδα σωτηρίας μέσα στα μαινόμενα κύματα ή καλύτερα το τσουνάμι που απειλεί να καταποντίσει τους πάντες, να ισοπεδώσει αρχές και αξίες και να αφανίσει την ομορφιά και ιερότητα και αυτού του ανθρώπινου προσώπου.

Είχαμε τη δυνατότητα μέσα από τις εκλεκτές εισηγήσεις του Διεθνούς Επιστημονικού συνεδρίου, να δούμε πως το στόμα του Χριστού, ο Παύλος, μας συμβουλεύει να στεκόμαστε μπροστά στις ποικίλες κρίσεις και πειρασμούς της ζωής γιατί όπως μας λέει: «ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμήν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπὶς οὐ καταισχύνει».

Και αυτά δεν τα λέει ένας οποιοσδήποτε φιλοσοφικά και στοχαστικά σκεπτόμενος και γράφοντας, αλλά ο Παύλος ο οποίος απέκτησε εμπειρικά αυτή τη θεία γνώση μέσα από τις αμέτρητες θλίψεις, τους κόπους, τους μόχθους, τις αγρυπνίες, τους ραβδισμούς, τους λιθασμούς και όλα εκείνα που υπέμεινεν ένεκεν της μεγάλης αγάπης του προς τον Χριστό και ως στίγματα γνήσιου μαθητή και μιμητή Χριστού, σφράγισαν την ύπαρξη του ολόκληρη.

Όσα ανέφερε για τον Μητροπολίτη Βεροίας

Μαζευτήκαμε απόψε αδελφοί μου εδώ, στον περικαλλή αυτό παλαιό μητροπολιτικό ναό των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, τον οποίον ο φιλάγιος και φιλόκαλος Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων ανέδειξε και ανακαίνισε με πολύ ζήλο, αγώνες και αγωνίες, για να τιμήσουμε τους φωστήρας τους μεγάλους της Εκκλησίας, τον Πέτρον και τον Παύλον οι οποίοι έλαμψαν υπέρ ήλιον και οδήγησαν τα έθνη εις την γνώσιν του αληθινού Θεού.

Πραγματικά ποιος μπορεί να εγκωμιάσει επάξια και να τιμήσει αληθινά αυτούς που τίμησε και εγκωμίασε ο ίδιος ο Δεσπότης Χριστός, ο οποίος τον μεν Παύλον ονόμασε «σκεύος εκλογής» και ότι θα βαστάσει το όνομα του ενώπιον τυρράνων και βασιλέων; Τον δε Πέτρον ονόμασε πέτραν της πίστεως που ως θεμέλιον σταθερόν θα οικοδομούσε την Αγίαν του Εκκλησίαν;

Τι μας χωρίζει από τον Κύριο;

Εάν σε κάθε μνήμη αγίου ενθυμούμαστε το Χρυσοστομικό λόγιον: «Τιμή μάρτυρος, μίμηση μάρτυρος» αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τους σήμερα εορταζομένους Αγίους. Να μιμηθούμε πρέπει τη μεγάλη τους αγάπη προς τον Θεόν όπου ήταν έτοιμοι να υπομένουν τα πάντα γι’ αυτόν. «Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; αναφωνεί ο Απόστολος Παύλος. «Θλῖψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;

Αυτό πρέπει να είναι και το δικό μας κίνητρο όταν ακολουθούμε τον Χριστό αλλά και όταν καλούμαστε να σηκώσουμε τον δικό μας σταυρό των πειρασμών και των δοκιμασιών, προσωπικών, κοινωνικών, εθνικών και άλλων.

Πώς θα φύγει το άγχος και η ανασφάλεια που βιώνουμε καθημερινά

Δεν ακολουθούμε τον Χριστό μας περιμένοντας οποιαδήποτε ανταπόδοση ή όφελος παρά μόνον συν Αυτώ είναι, να είμαστε μαζί Του. Αυτή η κοινωνία μαζί Του, δίνει το νόημα και την πληρότητα της ζωής μας. Μας δίνει κουράγιο και υπομονή να τρέξουμε τον προκείμενον αγώνα της ζωής, όχι με ανθρώπινους υπολογισμούς και προγραμματισμούς αλλά «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» κατά τον θείον Παύλον και πάλι.

Η αγάπη μας προς αυτόν μας αφήνει να τον εμπιστευθούμε και να του παραδώσουμε το τιμόνι της ζωής μας, ώστε αυτός που γνωρίζει όχι το πρόσκαιρο αλλά το πραγματικό μας συμφέρον να οδηγήσει με ασφάλεια και σιγουριά το

καράβι της ζωής μας εις τους καλούς λιμένες της ανεσπέρου Βασιλείας Του. Όταν ο Παύλος αναφωνεί «Ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» αυτό θέλει να εκφράσει. Αυτό που η Αγία μας Εκκλησία μας υπενθυμίζει συνεχώς: «πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».

Έτσι θα ειρηνεύσει αδελφοί μου η ζωή μας, έτσι θα φύγει το άγχος και η ανασφάλεια και όλη αυτή η τραγική κατάσταση που βιώνουμε καθημερινά και δεν γνωρίζουμε τι τέξεται η επιούσα ποιός άλλος πειρασμός θα ακολουθήσει.

“Ας πορευθούμε με πίστη να συναντήσουμε τον Κύριον μας”

Ναι, μας προειδοποίησε ο Κύριος μας ότι «ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔξετε» αλλά μας συστήνει: «θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα» και «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας» της ζωής υμών: Ας μην φοβόμαστε μπροστά στα ανερχόμενα κύματα των πειρασμών όπως ο Πέτρος αλλά ας πορευθούμε με πίστη να συναντήσουμε τον Κύριον μας ο οποίος μας καλεί κοντά Του. Αυτός είναι ο κυβερνήτης του κόσμου. Το Α και το Ω, ο πρώτος και ο έσχατος, η αρχή και το τέλος του κόσμου κατά το βιβλίο της Αποκαλύψεως.

Δεν θα επιτρέψει να πειρασθούμεν «ὑπὲρ τήν δύναμιν μας» κατά τον λόγο του Παύλου και μαζί με τον πειρασμό που παιδαγωγικά μπορεί να παραχωρεί, θα μας δώσει και τη δύναμη να τον αντιμετωπίσουμε. «Ὑπομονῆς ἔχετε χρείαν» μας φωνάζει ο δέσμιος του Χριστού Παύλος γιατί κατά τον λόγον του Κυρίου «ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος ούτος σωθήσεται».

Την ώρα του πειρασμού όπου δοκιμαζόμαστε «ως χρυσόν εν χωνευτηρίω» φαίνεται η γνησιότητα της πίστης και της σχέσεώς μας με τον Θεό, αλλά και του όλου πνευματικού αγώνα μας.

Σκοπός της ζωής μας η αγιότητα

Μας υπενθυμίζει ο Απόστολος Πέτρος μέσα από την Α΄ Καθολική επιστολή του, τον λόγο του Θεού προς κάθε άνθρωπο που ακούσαμε προ ολίγου, τον ένα και μοναδικό σκοπό της ζωής μας που είναι η αγιότητα. «Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι».

Αγιότητα γνήσια και υγιή, εν τη Εκκλησία και δια της Εκκλησίας της οποίας είμαστε μέλη κατά τον Παύλο. Αγιότητα βίου που να συνιστάται και να εκφράζεται στην διπλή αγάπη προς τον Θεόν Πατέρα μας αλλά και τον αδελφόν μας ως ζώσαν εικόνα και παρουσία του Θεού. Αγιότητα που να έχει τη σφραγίδα της Χριστομιμήτου ταπεινώσεως και υπακοής εις την Αγίαν μας Εκκλησίαν ως σώμα Χριστού και συνεχιστή του σωτηριολογικού του έργου.

Αγιότητα που να δίνει στη ζωή μας φως, ελπίδα, ειρήνη και χαρά. Οποιοσδήποτε λόγος, διδασκαλία και συμπεριφορά, απ’ όπου και αν

προέρχεται, που δεν είναι μέσα σ' αυτό το πνεύμα των Αγίων Αποστόλων και Πατέρων της Εκκλησίας μας δεν έχει χώρο στην Εκκλησία και τη ζωή μας.

Δεν μπορεί να μας βοηθήσει πραγματικά γιατί δεν είναι καρπός του Αγίου Πνεύματος αλλά της ανθρώπινης λογικής και δυστυχώς ακόμη και πλάνη, που μόνο σύγχυση και ταραχή προκαλεί και αδιέξοδο στη ζωή μας.

Σκοπός της ζωής είναι ναι η αγιότητα, αλλά ως άνθρωποι «σάρκα φοροῦντες καί τόν κόσμον οἰκοῦντες» δεν μπορούμε να μείνουμε σταθεροί και συνεπείς σ' αυτό αλλά καθημερινά αμαρτάνουμε προς τον Θεόν μας και «ἡ ἁμαρτία, βέβαια, θάνατον κατεργάζεται». **Δεν είναι η αμαρτία μια νομική παράβαση σε ανθρώπινους νόμους και εντολές αλλά χωρισμός πραγματικός που αν δεν μετανοήσουμε, αιώνιος χωρισμός από την πηγή της ζωής, τον ίδιον τον Θεόν.**

Μόνη ελπίδα η μετάνοια

Οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος είναι παραδείγματα πραγματικής μετάνοιας ώστε ο μεν Πέτρος, από αρνητής του Χριστού να γίνεται Πρωτοκορυφαίος Απόστολος και ο Παύλος ο πρώην Σαύλος, από διώκτης του Χριστού, «σκεύος εκλογής» και στόμα Χριστού.

Μεγάλη η μετάνοια αδελφοί μου κατά τον υμνογράφο. Είναι η μόνη μας ελπίδα αλλά και η θύρα που μας εισάγει στη Βασιλεία του Θεού.

Ας δούμε και εμείς όπως ο Πέτρος με ειλικρίνεια και ταπείνωση το πρόσωπο του Χριστού μας που υπέμεινε εμπτυσμούς και εξευτελισμούς για χάριν μας και με το τίμιο αίμα Του μας εξαγόρασε από την αμαρτία και ας κλαύσουμε πικρώς για τις αμαρτίες μας. Ας τον διαβεβαιώσουμε όχι με ψεύτικες, πρόσκαιρες και ιδιοτελείς υποσχέσεις αλλά με την πραγματική αλλαγή στη ζωή μας ως ο Πέτρος: «Ναί, Κύριε, φιλῶ σε». Έτσι θα ξεκουραστεί και θα αναπαυθεί με τη Χάρη του Θεού η ψυχή μας.

Έτσι θα βρει χώρο και ο Χριστός μας να εισέλθει και να κατοικήσει μέσα μας δίνοντας τη πληρότητα στη ζωή μας, τη πραγματική χαρά και ειρήνη που κανένας και τίποτε, κατά τη διαβεβαίωση Του Κυρίου, δεν θα μπορέσει να μας αφαιρέσει.

Αυτή η πραγματική μετάνοια θα αφαιρέσει τα λέπια της αμαρτίας και την μακρά του Θεού ζωής και θα ανοίξει τα μάτια της ψυχής μας και έτσι θα μπορέσουμε να δούμε και να αναγνωρίσουμε τον Χριστό μας ως φως που φωτίζει και καθοδηγεί τη ζωή μας διώχνει τα σκοτάδια της αμαρτίας και ελευθερώνει από τον ακραίο υλισμό και τον ψυχρό ορθολογισμό της εποχής μας αλλά και τον εγωισμό που είναι πηγή και αιτία κάθε πάθους

και αμαρτίας.

Τιμώντας λοιπόν απόψε τους Πρωτοκορυφαίους Αποστόλους και ιδιαιτέρως τον Ουρανοβάμωνα Απόστολο Παύλο, ας ακούσουμε την πατρική παράκληση του προς όλους μας: «Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ», ώστε και εμείς να αξιωθούμε όπως αυτός, των αιωνίων αγαθών «ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε, ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν»

Εύχομαι ταπεινά η Χάρις των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, δι’ ευχών των Σεβασμιωτάτων αρχιερέων, να σκέπουν και να προστατεύουν όλους μας. Να δώσουν ειρήνη στον κόσμο και ενότητα στην Αγίαν μας Εκκλησία, να εμπνέουν και να καθοδηγούν όλους μας στην «ἐν Χριστῷ ζωή». Αμήν!